

İşgal Hazırlığı mı?

Yıl 2002. Günlerden Temmuz'un 24'ü. Tesadüf ya, tam da Türkiye'nin tapu senedi kabul edilen ve ABD'nin imza koymadığı Lozan Antlaşması'nın yıl dönümü.

Amerikalı askerler Nevada gölünde bir tatbikat yapıyor. Adı Millennium Challenge-2002. Türkçesi "**Bin yılın meydana okuması**." Allah Allah bu Amerikalılar kime meydan okuyor acaba diyor-sunuz halyle.

Tam 13 bin 500 personel katılıyor. üç hafta sürüyor bu tatbikat. ABD tarihinin en büyük tatbikatı aynı zamanda. Pek çok NATO ülkesi davetli. Ancak NATO'nun en büyük ordularından birine sahip Türkiye davet edilmemiş.

Her tatbikatta malum bir senaryo vardır. Senaryoda da halyle mutlaka hedef olarak bir düşman bulunur. Onun üzerinden yazılan senaryoya göre de tatbikat gerçekleştirilir.

Böylesi iddialı bir isimle gerçekleştirilen tatbikatta hedef kim diye merak ediyor insan gerçekten.

O zaman en özetinden senaryodan bahsedelim de hedef ne-resi, düşman olarak kim hedef alınmış tatbikatta, görelim-tahmin edelim-

Tatbikattaki hedef ülke, iki kıtada konuşlu bir ülke. Bu anlamda birtakım denizyollarını kontrol ediyor. Akdeniz'de bir ada ülkesiyle sorunları var bu ülkenin. Ayrıca söz konusu hedef ülkede azınlık unsurlar da yaşamaktadır.

Senaryo, söz konusu hedef ülkede meydana gelen çok yıkıcı bir depremle başlar. Bu arada depremle eş zamanlı olarak uluslararası bir mahkeme, ülkenin sınırlarıyla ilgili ve çıkarlarına ters bir karar alır. Bu arada da sorun olan ada devletiyle ilgili uluslararası güçler, hedef ülkeye çözüm önerir.

Zor durumunda olan siyasiler öneriyi kabul etmek zorunda kalır. Bunun üzerine askerler yönetime el koyup ülkede otoriter bir yönetim kurarlar. Sonrasında ada devletini ablukaya alırlar ve ABD askerleri, 96 saat içerisinde söz konusu ülkeye müdahale eder (işgal).

Nasıl? Begendiniz mi senaryoyu?

Bu ülke dünyada sizce hangi ülkeye benziyor? Dünyada iki kıtada toprağı olan kaç ülke var? Bu tatbikat kime karşı?

Yıl 2009. Soğuk bir Aralık ayı. Yer Ankara'nın modern semtlerinden Çukurambar.

Ergenekon operasyonları bütün hissiyatla devam etmektedir. Bu arada Poyrazköy soruşturması da başlamıştır.

Emekli olanların dışında pek çok muvazzaf asker de tutulmuştu.

Askerin medya üzerinden linç edildiği günlerdir. Askere vurmamın prim yaptığı zamanlardır.

Polis ve Yargıdaki Fetullahçı çete mensupları, iktidarın siyasi desteğiyle o kadar rahat ve pervasız hareket etmektedirler ki...

Bir albay ve bir yarbay. İkisi de Özel Kuvvetler Komutanlığı bünyesinde bulunan Seferberlik Teftik Kurulundan. Çeşitli faaliyetlerinden şüphelenilen bir albayı takip için görevlendiriliyorlar. Takip edilecek albay Çukurambar'dadır. İkisi de sivil kıyafetli olarak Çukurambar'a giderler.

Fakat o da ne? Aniden polisler belirir yanlarında ve ne yapıyorsunuz demeden kullanırlar üzerlerine. Ciddi bir boğuşma yaşanır. Bu arada polislerden biri Arınc'ın evinin krokisini albay olann cebine sokuşturur.

Arınc da Çukurambar sakinlerindenidir...

İşte bu olaydan "Arınc'a suikast" soruşturması çıkarılır ve iki subay gözaltına alınır.

Fetullahçı çete aldığı siyasi desteğin gücüyle bu tür kumpas kurgularını yapmaktan gerçekten ustalaşmıştır. Tabii bunda hiçbir ahlaki ve vicdani kaygı taşımamalarının da katkısı büyüktür.

İki subayın görev yaptıkları birim çok kritik bir yerdir. Çok gizli bilgiler içeren belgelerin bulunduğu kozmik oda, bu birimde yani Seferberlik Teftik Kurulu bünyesinde bulunmaktadır.

Arınc suikastı bahanedir tabii. Amaç, orada görevli iki subay üzerinden kozmik odaya girmektir.

Ve bir hâkim marifetiyle kozmik odaya girilir. Şart, oradan hiçbir belge dışarıya çıkarılmayacaktır. Güya orada suikast planları aranacaktır.

Hâkimin ismi Kadir Kayan'dır. İlginç bir tesadüf, Kadir Kayan sonraki yıllarda amiral olacak olan Deniz Kurmay Albay Tezcan Kizilelma'nın da eniştesidir.

Hâkim Kadir Kayan, tam 26 gün inceleme yapar kozmik odada. Notlar alır.

Hangi notları aldı Kadir Kayan bilmiyoruz...

Bildiğimiz öyle suikast planları falan yoktur orada. Ama Türk ulusuna suikast hazırlığı içinde olanların çok işine gelecek "şeyler" vardır.

O "şeyler", bir işgal sırasında, düşmanın geri bölgesinde direnişi örgütlemek için eğitim almış, barış zamanı an itibarıyla normal işinde gücünde olan ama esnaf, ama köylü, ama memur vb. çeşitli meslek sahibi insanların isim listeleridir...

"Mikroplar", "akıyuarlarımızı" tespit etmeye çalışmaktadır anlayacağınız...

"Akıyuarlarımız" kimlerden oluştuğunu, en üst düzey komutanlar dahi bilmez. Merak da etmezler. Peki, bunları kimler merak eder?

Kişisel merak olmayacağı açıktır. Bu merak sahipleri kimlerse, çok açık ki Türkiye'yi işgali düşünüyorlar demektir.

Sonra mı? Aslında işgal durumunda, direnişi örgütleyecek bu kişilerin listesi bir harici bellekte bulunmaktadır.

Söz konusu harici belleği Kadir Kayan mevzuat gereği dışarı çıkartamaz. Harici bellek, bir kasaya kaldırılır ve mühürlenir. Operasyon tam başarılı olamamıştır.

Kadir Kayan bu olaydan sonra Yargıtay'a seçilir. 2010 HSYK tarafından adeta ödüllendirilmiştir.

Yıl 2013. Sürdürülen kumpas davaları sonucu ayarlarıyla oynanan Türk Genelkurmayının adı müşaviri, daha sonra Fetullahçı çete mensubu olduğu anlaşılan Yarbay Muharrem Köse olmuştur.

Ankara'da da özel yetkili bir savcı vardır: Mustafa Bilgili.

Köse ile Bilgili'nin arasından su sızmamaktadır. Pek çok kişi onları baş başa samimi bir biçimde konuşurken görmüştür.

Bir gün Savcı Bilgili, Genelkurmay'a bir yazı yazar. İçinde Türkiye'nin "akıyuarlarımız", yani ancak düşmanın bilmek isteyeceği kişilerin bulunduğu harici belleği istemektedir.

Bunun uygun olan bir yönü yoktur. Zaten Arınç suikastının düzmece olduğu ortaya çıkmıştır. Ama ne gam... O harici bellek elde edilemezdir. Ancak sorun vardır, mevzuat gereği Genelkurmayın bunu göndermesi mümkün değildir.

Devreye Genelkurmayın Adli Müşaviri Muharrem Köse girer. Dönemin Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'i ikna eder ve harici bellek Savcı Bilgili'ye gönderilir.

Belli ki Köse ile Bilgili arasında danışıklı bir dövüş durumu vardır.

Bilgili de harici belleği güya incelemek üzere, TÜBİTAK'a

gönderir. Oradaki ekip de belleğin kopyasını alır ve geri gönderir. Zaten incelenecek fazla bir şey yoktur. Sadece alt alta yazılmış şahısların isimleri vardır.

Sonra ne mi oldu? Anlatalım.

O TÜBİTAK'çılar yurt dışına kaçtı. Kopyasını aldıkları söz konusu harici bellek kayıp. Muharrem Köse, Mustafa Bilgili, Kadir Kayan ve sonrasında amiral olan kayınbiraderi Tezcan Kızılelma 15 Temmuz sonrası tutuklandı. Bingo yani!

Peki, "akıyuarlarımızın" isimleri kimlerin elinde? Acaba bunca çaba ne için?

Suriye'deki gelişmeler herkesin malumu. İŞİD isminde hilkat garibesi bir terörist örgüt yaratıldı. Bu aparat terör örgütüyle Irak ve Suriye'nin pek çok bölgesi işgal etirildi.

Söz konusu terör örgütü eliyle, oralarda yaşayan yerel halk yerinden yurdundan edildi. Topraklar boşaltıldı. Tam bir etnik temizlik yapıldı.

Sonrasında PYD/PKK, ABD'nin yoğun hava desteğiyle, Suriye'nin kuzeyinde İŞİD'den temizlenen bu bölgelere yerleşti.

PYD/PKK tarafından ele geçirilen bu bölgelerde, devletçik kurma yolunda kantonlardan oluşan bir yapı ortaya çıktı.

Türkiye, son bir hamleyle Cerablus-Azez hattı ile El Bab bölgesini kontrol ederek kantonların birleşmesini engelledi.

Ancak artık ABD, resmi olarak terör örgütü olarak kabul ettiği PYD/PKK'ya "kara gücüm" demektir ve an itibarıyla PKK/PYD'yi aşırı bir şekilde silahlandırmaktadır.

PYD'ye verilen özellikle hava savunma silahlarının, hava gücü olmayan ve bölgeden süratle tasfiye edilme sürecine giren İŞİD'e karşı olmadığı ortadadır.

Bu satırların yazıldığı sırada ABD'nin PYD/PKK'ya son birkaç ay içinde bin trdan fazla silah verdiği resmi ağzılar tarafından ifade ediliyor.

Peki, PYD/PKK neden böylesine silahlandırılıyor? Şu an sayısal gücünün 50-60 bin civarında olduğu, ABD askerleri tarafından sürekli eğitime tabi tutuldukları, İŞİD'e karşı savaşırılarak da ciddi bir savaş tecrübesi kazandırdıkları ortadadır. PYD/PKK saflarında halen silahaltında bulunanların sayısının kısa süre içerisinde 3-4 katına çıkarılabileceğini rahatlıkla söyleyebiliriz.

Haliyle soruyoruz: Bu hazırlık kime karşı?

Türkiye'de son referandumda, şaibeli bir sonuç da olsa evet oyları daha fazla çıkmış ve adına başkanlık sistemi denilen ama dünyada eşine rastlanılmayan bir yönetim şekli kabul edilmiştir.

Sistem 2019'da yapılacak seçimlerle resmi olarak yürürlüğe girecektir. Bu sistemin tartışılacak, kabul edilemeyecek pek çok yönüne konumuz olmadığı için girmeyeceğim.

Ancak hemen ifade edeyim ki dünyada demokratik ülkelerle demokrasi dışı kabul edilen ülkeler arasındaki en büyük fark, seçim değil, yargının bağımsızlığıdır. Yoksa seçim, demokratik olmayan ülkelerde de yapılmaktadır.

Son referandumun getirdiği en önemli ve ilkeyi zor duruma sokacak değişiklik, yargının bağımsızlığına düşen göğgedir. Çünkü başkan seçilen, savcı ve yargıçların kontrolünü elinde bulunduran HSK'nin (Hakim ve Savcılar Kurulu) hemen hemen tamamını belirliyor.

6'sını fiili olarak (4'ünü doğrudan atıyor, Adalet Bakanı ve Müsteşarı da doğal üye) kendi atıyor. Kalan 7 HSK üyesini de yasa ma yani meclis belirliyor.

Meclisteki milletvekillerinin çoğunluğu, halıyla başkanın partisinden olacaktır.

Milletvekillerini oylarıyla millet seçiyor görülsede partinin başı kimse, vekil olacakları da onun belirlediği bir Türkiye gerçektir.

Bu durumda başkanın belirlediği milletvekilleri, elbette onun istediği HSK üyelerini seçecektir. Başka bir gerçeklik sadece hayaldir: En azından 7 üyenin çoğunluğunu, iktidar milletvekilleri yani başkan seçmiş olacaktır.

Ha keza Anayasa Mahkemesi üyelerinin belirleyicisi de başkandır.

Bu durumun, yürütmenin, esasında başkanın, yargıyı kontrol ettiği, yargının bağımsız olmadığı algısını yaratacağı açıktır. Bu görünüşü, ülkenin demokratik olmadığı, otoriter bir sistemle yönetildiği iddialarının kabul görmesine olanak tanıyacaktır.

Düşünün, hedef ülkesiniz. Demokrasiyle yönetilseniz, size müdahale eden bunu dünyaya anlatmakta zorlanır. Ama sizin demokratik olmayan bir sistemle yönetildiğiniz algısı güçlenirse, müdahale kolaylaşır. Sadece şartların oluşturulması yeterlidir. İşte Irak, Libya hatta Suriye...

Türkiye'nin savrıldığı yer burasıdır.

Sonrası mı, etnik, dinsel, mezhepsel, daha tehlikelisi yaşam tarzları üzerinden bölünen halkı birbirine düşürmek emperyalizmin ustalık alanına girer.

Bununla birlikte oluşacak/oluşturulacak kaotik ortam, hele bir de yıkıcı deprem ile taçlanırsa müdahale için "Bin yılın meydan okuması" tabibikatinin senaryosundaki gibi ada devleti sorununa dahi gerek kalmaz.

Kara gücü olarak da PYD/PKK kullanılır.

Kötü bir tablo çizdiğimin farkındayım ama gördüğüm budur.

Hele de iç cepheniz böylesine zayıfsa; halkınız tarihte olmaya-
cak biçimde ayrılmış bir görünüşü veriyorsa; ordunuz tarihinde ol-
madığı kadar moral değerleri açısından oldukça naif bir haldeyse,
her bela kapınızı çalmak için fırsat kollayacaktır.

Boşuna mıydı 2008'den beri ordu üzerinde sürdürülen operasyonlar?

Bence "Bin yılın meydan okuyucuları" başkanlık seçimini bekliyorlar...

Sonra da Türkiye'yi anti demokratik bir ülke ilan etmeye hazırlanıyorlar...

Başkanlık için adayları mazeret olarak ileri sürecekleri biri olmalı.

Sizce bu durumda kimin başkan olmasını isterler? Cevabı bildiğinizde olanı bideni anlamamız kolaylaşır...

Kısaca durum budur ve de vahimdir...
O zaman en kısasından ne yapmalı diye kuvvedice soralım...